

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 22. decembra 2022 *

„Odvolanie – Inštitucionálne právo – Členovia Európskeho parlamentu – Strata podmienky zvoliteľnosti v dôsledku odsúdenia v trestnom konaní – Oznámenie o uvoľnení mandátu europoslanca – Žiadosť o naliehavé prijatie iniciatívy na potvrdenie imunity europoslanca – Žaloba o neplatnosť – Neprípustnosť“

Vo veci C-115/21 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 25. februára 2021,

Oriol Junqueras i Vies, bydliskom v Sant Joan de Vilatorrada (Španielsko), v zastúpení: M. Marsal i Ferret a A. Van den Eynde Adroer, abogados,

žalobca,

ďalší účastník konania:

Európsky parlament, v zastúpení: N. Görlitz a J.-C. Puffer, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

ktorého v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: S. Centeno Huerta, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník v odvolacom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos, sudcovia L. S. Rossi, J.-C. Bonichot (spravodajca), S. Rodin a O. Spineanu-Matei,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: španielčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. júna 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Pán Oriol Junqueras i Vies sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 15. decembra 2020, Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2020:601), ktorým tento zamietol ako neprípustnú jeho žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia na jednej strane vyhlásenia predsedu Európskeho parlamentu na plenárnom zasadnutí 13. januára 2020 o uvoľnení jeho mandátu europoslancu (ďalej len „vyhlásenie z 13. januára 2020“) a na druhej strane údajného zamietnutia, zo strany predsedu Európskeho parlamentu, žiadosti o prijatie „naliehavej iniciatívy“ s cieľom potvrdiť jeho imunitu, predloženej 20. decembra 2019 europoslankyňou, paňou Riba i Ginerovou, na základe článku 8 Rokovacieho poriadku Parlamentu (ďalej len „zamietnutie žiadosti z 20. decembra 2019“).

Právny rámec

Protokol o výsadách a imunitách

- 2 Kapitola III protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ (ďalej len „protokol o výsadách a imunitách“) týkajúca sa „členov Európskeho parlamentu“, obsahuje okrem iného článok 9 tohto protokolu, ktorý stanovuje:

„Členovia Európskeho parlamentu požívajú v priebehu zasadnutia:

- a) na území ich vlastného štátu imunitu priznanú členom ich parlamentu;
- b) na území ktoréhokoľvek iného členského štátu imunitu proti zadržaniu a právomoci súdov.

Imunita sa obdobne vzťahuje na členov... Parlamentu počas ich cesty z miesta a do miesta jeho zasadnutia.

Imunita sa neuplatní, ak je člen... Parlamentu pristihnutý pri páchaní trestného činu, a tiež nezabráni... Parlamentu vo výkone jeho práva zbaviť imunity niektorého zo svojich členov.“

Akt o voľbách

- 3 Článok 6 ods. 2 Aktu o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu, pripojeného k rozhodnutiu Rady 76/787/ESUO, EHS, Euratom z 20. septembra 1976 (Ú. v. ES L 278, 1976, s. 1, ďalej len „akt o voľbách v pôvodnom znení“), zmeneného rozhodnutím Rady 2002/772/ES, Euratom z 25. júna 2002 a 23. septembra 2002 (Ú. v. ES L 283, 2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 137) (ďalej len „akt o voľbách“), stanovuje:

„Poslanci... Parlamentu požívajú výsady a imunity, ktoré im prináležia podľa [protokolu o výsadách a imunitách].“ [neoficiálny preklad]

4 Článok 7 aktu o voľbách stanovuje:

„1. Funkcia člena... Parlamentu nie je zlučiteľná s funkciou:

- člena vlády členského štátu,
- člena [Európskej] komisie,
- sudcu, generálneho advokáta alebo tajomníka Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu,
- člena Výkonnej rady Európskej centrálnej banky,
- člena [Európskeho] dvora audítorov,
- [Európskeho] ombudsmana,
- člena [Európskeho] hospodárskeho a sociálneho výboru,
- člena Výboru regiónov,
- člena výborov alebo orgánov vytvorených na základe alebo podľa zmlúv o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu na účely hospodárenia s prostriedkami Spoločenstva alebo na plnenie stálych a priamych úloh administratívneho riadenia,
- člena správnej rady, riadiaceho výboru alebo zamestnanca Európskej investičnej banky,
- činného úradníka alebo zamestnanca inštitúcií [Európskej únie] alebo k nim pripojených špecializovaných subjektov alebo Európskej centrálnej banky.

2. Od volieb do... Parlamentu v roku 2004 je funkcia člena... Parlamentu nezlučiteľná s funkciou poslanca národného parlamentu.

...

3. Okrem toho každý členský štát môže za okolností uvedených v článku 8 rozšíriť predpisy týkajúce sa nezlučiteľnosti, a to na vnútroštátnej úrovni.

...“ [*neoficiálny preklad*]

5 Podľa článku 8 tohto aktu:

„S výhradou ustanovení tohto aktu sa volebný postup v každom členskom štáte spravuje jeho vnútroštátnymi predpismi.

Týmito vnútroštátnymi predpismi, ktoré môžu v prípade potreby zohľadniť osobitú situáciu v členských štátoch, nesmie byť dotknutá podstata pomerného volebného systému.“ [*neoficiálny preklad*]

6 Článok 12 uvedeného aktu znie takto:

„... Parlament overuje mandáty svojich členov. Na tento účel berie na vedomie výsledky oficiálne vyhlásené členskými štátmi a rozhoduje vo všetkých sporoch, ktoré môžu vyplynúť z ustanovení tohto aktu, okrem tých, ktoré vyplynú z vnútroštátnych ustanovení, na ktoré tento akt odkazuje.“
[neoficiálny preklad]

7 Podľa článku 13 toho istého aktu:

„1. Mandát sa uvoľní, ak mandát člena... Parlamentu skončí v dôsledku odstúpenia, úmrtia alebo odňatia mandátu.

2. S výhradou ostatných ustanovení tohto aktu stanoví každý členský štát vhodné postupy pre obsadenie každého mandátu, ktorý sa uvoľní počas päťročného funkčného obdobia uvedeného v článku 5, na zvyšok tohto obdobia.

3. Ak právny predpis členského štátu výslovne požaduje odňatie mandátu člena... Parlamentu, tento mandát skončí v súlade s týmito právnymi predpismi. Príslušné vnútroštátne orgány o tom informujú... Parlament.

4. Ak sa mandát uvoľní v dôsledku odstúpenia alebo úmrtia, predseda... Parlamentu o tom bezodkladne informuje príslušné orgány dotknutého členského štátu.“ [neoficiálny preklad]

Rokovací poriadok

8 Článok 3 Rokovacieho poriadku Parlamentu (ďalej len „rokovací poriadok“) s názvom „Preskúmanie osvedčení o zvolení“ stanovuje:

„1. Po všeobecných voľbách do... Parlamentu predseda Parlamentu požiada príslušné orgány členských štátov, aby Parlamentu bezodkladne oznámili mená zvolených poslancov, aby všetci poslanci mohli zaujať svoje miesta v Parlamente s účinnosťou od otvorenia prvej schôdze po voľbách.

...

3. Na základe správy gestorského výboru Parlament bezodkladne preskúma osvedčenia o zvolení za poslanca a rozhodne o platnosti mandátu každého novozvoleného poslanca a tiež o všetkých sporoch, ktoré mu boli postúpené podľa ustanovení aktu [o voľbách], okrem tých, ktoré podľa uvedeného aktu patria výlučne do rozsahu pôsobnosti vnútroštátnych ustanovení, na ktoré odkazuje uvedený akt.

...

6. Príslušný výbor zabezpečí, aby orgány členských štátov alebo Únie bezodkladne oznámili Parlamentu každú informáciu, ktorá by mohla ovplyvniť oprávnenosť poslanca alebo oprávnenosť, či poradie náhradníkov, s uvedením, ak ide o vymenovanie, dátumu jeho účinnosti.

Ak príslušné orgány členských štátov začnú konanie, ktoré by mohlo viesť k zániku mandátu poslanca, predseda Parlamentu ich požiada, aby ho pravidelne informovali o priebehu konania,

a pridelí vec gestorskému výboru. Na základe návrhu uvedeného výboru môže Parlament prijať stanovisko k danej záležitosti.“

- 9 Podľa článku 4 ods. 2, 4 a 7 rokovacieho poriadku s názvom „Trvanie poslaneckého mandátu“:

„2. ...

Ak podľa gestorského výboru je vzdanie sa mandátu v súlade aktom [o voľbách], uvoľnenie mandátu sa vyhlási s účinnosťou od dátumu, ktorý poslanec, ktorý sa vzdal mandátu, uviedol v úradnom zázname, a predseda Parlamentu o tom informuje Parlament.

Ak podľa gestorského výboru nie je vzdanie sa mandátu v súlade s aktom [o voľbách], navrhne Parlamentu, aby nevyhlásil uvoľnenie mandátu.

... 4. Ak príslušné orgány členských štátov alebo Únie alebo dotknutý poslanec oznámi[a] predsedovi Parlamentu, že došlo k vymenovaniu alebo zvoleniu do funkcie, ktoré je nezlučiteľné s funkciou poslanca... Parlamentu v zmysle článku 7 ods. 1 alebo 2 aktu [o voľbách], predseda Parlamentu to oznámi Parlamentu, ktorý vyhlási, že mandát sa uvoľnil od dátumu vzniku nezlučiteľnosti.

Ak príslušné orgány členských štátov oznámia predsedovi Parlamentu zánik mandátu poslanca... parlamentu buď v dôsledku dodatočnej nezlučiteľnosti stanovenej právom tohto členského štátu v súlade s článkom 7 ods. 3 [aktu o voľbách] alebo v dôsledku straty mandátu poslanca podľa článku 13 ods. 3 uvedeného aktu, predseda Parlamentu informuje Parlament, že mandát tohto poslanca zanikol v deň, ktorý uviedli príslušné orgány členského štátu. Pokiaľ takýto deň nebol uvedený, dňom zániku mandátu je deň oznámenia, ktoré vykonal uvedený členský štát.

...

7. Parlament môže vyhlásiť preskúmané vymenovanie za neplatné alebo môže odmietnuť potvrdiť uvoľnenie mandátu, ak sa zdá, že prijatie alebo zánik mandátu sa zakladajú na vecných nepresnostiach alebo neplatnom súhlase.“

- 10 Článok 5 rokovacieho poriadku, nazvaný „Výsady a imunity“, stanovuje:

„1. Poslanci požívajú výsady a imunity stanovené v [protokole o výsadách a imunitách].

2. Pri výkone svojich právomocí týkajúcich sa výsad a imunit Parlament koná v záujme zachovania svojej integrity ako demokratického zákonodarného zhromaždenia a zabezpečenia nezávislosti svojich poslancov pri výkone ich povinností. Poslanecká imunita nie je osobná výsada poslanca, ale záruka nezávislosti Parlamentu ako celku a jeho poslancov.

...“

- 11 Článok 7 rokovacieho poriadku, nazvaný „Ochrana výsad a imunit“, stanovuje:

„1. V prípadoch, keď údajne došlo alebo má dôjsť k porušeniu výsad a imunit poslanca alebo bývalého poslanca orgánmi členského štátu, v súlade s článkom 9 ods. 1, možno podať žiadosť o rozhodnutie Parlamentu, či došlo alebo či pravdepodobne dôjde k porušeniu týchto výsad a imunit.

2. Takúto žiadosť o ochranu výsad a imunit možno predložiť najmä vtedy, keď sa predpokladá, že dané okolnosti by predstavovali administratívne alebo iné obmedzenie voľného pohybu poslancov cestujúcich z miesta alebo na miesto rokovaní Parlamentu alebo administratívne alebo iné obmedzenie vyjadrenia názoru či hlasovania pri výkone ich povinností, alebo ak by sa na tieto okolnosti vzťahoval článok 9 [protokolu o výsadách a imunitách].

...

5. V prípadoch, keď bolo prijaté rozhodnutie, že výsady a imunity poslanca sa nebudú ochraňovať, poslanec môže výnimočne podať žiadosť o prehodnotenie tohto rozhodnutia predložením nových dôkazov v súlade s článkom 9 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku. Žiadosť o prehodnotenie je neprípustná, ak sa konanie proti rozhodnutiu začalo v súlade s článkom 263 [ZFEÚ], alebo ak sa predseda Parlamentu domnieva, že nové predložené dôkazy nie sú dostatočne opodstatnené na to, aby bolo prehodnotenie povolené.“

12 Článok 8 rokovacieho poriadku, nazvaný „Naliehavé opatrenie predsedu Parlamentu v záujme potvrdenia imunity“, znie:

„1. V naliehavom prípade, ak je poslanec zadržaný alebo je jeho sloboda pohybu obmedzená v zjavnom rozpore s jeho výsadami a imunitami, predseda Parlamentu sa môže po porade s predsedom a spravodajcom príslušného výboru ujať iniciatívy o potvrdenie výsad a imunit dotknutého poslanca. Predseda Parlamentu oznámi túto iniciatívu výboru a informuje o nej Parlament.

...“

13 Článok 9 rokovacieho poriadku, nazvaný „Imunitné konanie“, stanovuje:

„1. Každá žiadosť o zbavenie poslanca imunity, ktorú predloží predsedovi Parlamentu príslušný orgán členského štátu, alebo každá žiadosť poslanca alebo bývalého poslanca o ochranu výsad a imunit, sa oznámi v pléne a postúpi gestorskému výboru.

2. So súhlasom dotknutého poslanca alebo bývalého poslanca môže žiadosť predložiť iný poslanec, ktorému sa umožní zastupovať dotknutého poslanca alebo bývalého poslanca vo všetkých štádiách postupu.

...

3. Výbor bezodkladne posúdi žiadosti o zbavenie imunity alebo žiadosti o ochranu výsad a imunit, avšak s prihliadnutím na ich relatívnu zložitosť.

4. Výbor pripraví návrh odôvodneného rozhodnutia, v ktorom odporučí prijatie alebo zamietnutie žiadosti o zbavenie imunity alebo o ochranu výsad a imunit. Pozmeňujúce návrhy nie sú prípustné. Ak sa návrh zamietne, za prijaté sa považuje rozhodnutie s opačným významom.

5. Výbor môže požiadať príslušný orgán o poskytnutie všetkých informácií alebo vysvetlení, ktoré výbor považuje za potrebné na zaujatie stanoviska k zbaveniu alebo ochrane imunity.

6. Dotknutému poslancovi sa poskytne možnosť byť vypočutý a tento poslanec môže predložiť všetky dokumenty alebo iné písomné dôkazy, ktoré považuje za dôležité.

...

Predseda výboru pozve poslanca na vypočutie a oznámi mu dátum a čas. Dotknutý poslanec sa môže vzdať práva na vypočutie.

...

7. Ak je žiadosť o zbavenie alebo ochranu imunity založená na viacerých obvineniach, každé z nich môže byť predmetom samostatného rozhodnutia. V správe výboru sa môže vo výnimočných prípadoch navrhnúť, aby sa zbavenie alebo ochrana imunity výhradne vzťahovali na trestné konanie a aby bol poslanec až do vynesenia konečného rozsudku chránený pred každou formou zadržania, vyšetrovacej väzby alebo iným opatrením, ktoré by mu bránilo vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho mandátu.

8. Výbor môže predložiť odôvodnené stanovisko týkajúce sa príslušnosti daného orgánu a prípustnosti žiadosti, ale za žiadnych okolností sa nevyslovuje o vine či nevine poslanca alebo o tom, či názory alebo činy pripisované poslancovi odôvodňujú trestné stíhanie, a to ani v prípade, ak výbor pri posudzovaní žiadosti nadobudol podrobnú znalosť skutkových okolností prípadu.

9. Návrh rozhodnutia výboru sa zaradí do programu prvého rokovania nasledujúceho po jeho predložení. K takémuto návrhu nemôže byť predložený žiadny pozmeňujúci návrh.

...

Bez toho, aby bol dotknutý článok 173 [rokovacieho poriadku], poslanec, o ktorého výsady alebo imunity ide, nemôže vystúpiť v rozprave.

Návrh alebo návrhy rozhodnutia obsiahnuté v správe sa zaradia do prvého hlasovania nasledujúceho po rozprave.

Po tom, ako Parlament posúdil záležitosť, hlasuje osobitne o každom návrhu uvedenom v správe. Ak je niektorý návrh zamietnutý, za prijaté sa považuje rozhodnutie opačného významu.

10. Predseda Parlamentu ihneď oznámi rozhodnutie Parlamentu dotknutému poslancovi a dotknutému príslušnému orgánu členského štátu so žiadosťou, aby bol informovaný o vývoji príslušného konania a súdnych rozhodnutiach, ktoré z neho vstúpia. Keď predseda Parlamentu takéto informácie získa, postúpi ich Parlamentu spôsobom, ktorý uzná za najvhodnejší, ak je to potrebné, po porade s gestorským výborom.

11. Výbor prerokúva tieto záležitosti a zaobchádza s prijatými dokumentmi s čo najväčším utajením. Výbor posudzuje žiadosti týkajúce sa konaní o imunitu vždy za zatvorenými dverami.

12. Parlament preskúma len žiadosti o zbavenie poslanca imunity, ktoré mu predložili justičné orgány alebo stále zastúpenia členských štátov.

...

14. Všetky otázky týkajúce sa rozsahu výsad a imunit poslancov predložené zo strany príslušného orgánu sa preskúmajú v súlade s hore uvedenými ustanoveniami.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 14 Okolnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 15 až 31 napadnutého uznesenia a možno ich zhrnúť nasledujúcim spôsobom.
- 15 Pán Junqueras i Vies bol viceprezidentom Gobierno autonómico de Cataluña (autonómna vláda Katalánska, Španielsko) v čase prijatia Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación (zákon Parlamentu Katalánska č. 19/2017 o úprave referenda o sebaurčení) zo 6. septembra 2017 (DOGC č. 7449A, zo 6. septembra 2017, s. 1) a Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (zákon Parlamentu Katalánska č. 20/2017 o právnej a ústavnej zmene Republiky) z 8. septembra 2017 (DOGC č. 7451A, z 8. septembra 2017, s. 1), ako aj v čase konania, 1. októbra 2017, referenda o sebaurčení upraveného prvým z uvedených dvoch zákonov, ktorého účinnosť bola medzičasom pozastavená rozhodnutím Tribunal Constitucional (Ústavný súd, Španielsko).
- 16 Po prijatí týchto zákonov a konaní tohto referenda Ministerio fiscal (prokuratúra, Španielsko), Abogado del Estado (štátny zástupca, Španielsko) a Partido político VOX (politická strana VOX) iniciovali trestné stíhanie proti viacerým osobám, medzi ktorými bol aj pán Junqueras i Vies, keďže sa domnievali, že tieto osoby sa zúčastnili procesu odtrhnutia štátneho územia a spáchali trestné činy „vzbury“ alebo „nabádania na vzburu“, „marenia výkonu úradného rozhodnutia“ a „sprenevery“.
- 17 Pán Junqueras i Vies bol počas fázy vyšetrovania v tomto konaní vzatý do vyšetrovacej väzby v zmysle rozhodnutia prijatého 2. novembra 2017 na základe článku 503 Ley de Enjuiciamiento Criminal (Trestný poriadok).
- 18 Počas súdnej fázy uvedeného konania sa žalobca zúčastnil na voľbách do Európskeho parlamentu, ktoré sa konali 26. mája 2019 a bol zvolený za europoslanca, ako to vyplýva z rozhodnutia Junta Electoral Central (Ústredná volebná komisia) z 13. júna 2019, ktoré sa týkalo „Vyhlásenia o poslancoch zvolených do Európskeho parlamentu vo voľbách, ktoré sa konali 26. mája 2019“ (BOE č. 142, zo 14. júna 2019, s. 62477), ktoré bolo prijaté v súlade s článkom 224 ods. 1 Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General (organický zákon č. 5/1985, ktorým sa ustanovuje všeobecný volebný režim) z 19. júna 1985 (BOE č. 147, z 20. júna 1985, s. 19110, ďalej len „španielsky zákon o voľbách“). Týmto rozhodnutím Ústredná volebná komisia okrem iného pristúpila k prideleniu mandátov, ktoré malo k dispozícii Španielske kráľovstvo v Parlamente, zvoleným osobám vrátane žalobcu.
- 19 Uznesením zo 14. júna 2019 Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) zamietol žiadosť žalobcu, ktorou sa domáhal mimoriadneho povolenia na prepustenie z vyšetrovacej väzby, pod policajným dozorom, aby sa mohol dostaviť pred Ústrednú volebnú komisiu a zložiť prísahu alebo sľub dodržiavať španielsku Ústavu požadované článkom 224 ods. 2 španielskeho zákona o voľbách.
- 20 Dňa 20. júna 2019 Ústredná volebná komisia konštatovala, že žalobca nezložil túto prísahu alebo tento sľub, a v súlade s článkom 224 ods. 2 španielskeho zákona o voľbách vyhlásila uvoľnenie mandátu europoslanca, ktorý mu bol pridelený, ako aj pozastavenie všetkých výsad, ktoré by mu mohli prináležať z titulu jeho funkcií.

- 21 Žalobca podal na Tribunal Supremo (Najvyšší súd) opravný prostriedok proti uzneseniu uvedenému v bode 19 tohto rozsudku, v rámci ktorého sa dovoľával imunity uvedenej v článku 9 protokolu o výsadách a imunitách.
- 22 Dňa 1. júla 2019 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie o tomto opravnom prostriedku a položiť Súdnu dvoru prejudiciálne otázky vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).
- 23 Dňa 2. júla 2019 predseda Parlamentu otvoril, bez účasti pána Junqueras i Viesa, prvú schôdzu snemovne, ktorá vznikla po voľbách do Parlamentu, ktoré sa konali 26. mája 2019.
- 24 Dňa 4. júla 2019 europoslankyňa, pani Riba i Ginerová, v mene pána Junqueras i Viesa požiadala predsedu Parlamentu, aby na základe článku 8 rokovacieho poriadku prijal naliehavé opatrenie s cieľom zaručiť parlamentnú imunitu žalobcu.
- 25 Dňa 22. augusta 2019 predseda Parlamentu túto žiadosť zamietol.
- 26 Rozsudkom zo 14. októbra 2019 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) odsúdil pána Junqueras i Viesa jednak na trinásť rokov odňatia slobody a jednak na trinásť rokov zákazu výkonu verejnej funkcie, ktorý viedol k definitívnej strate všetkých jeho verejných funkcií vrátane volených funkcií, rovnako ako aj k nemožnosti získať alebo uplatňovať nové verejné funkcie.
- 27 Rozsudkom z 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky položené v bode 22 tohto rozsudku. Rozhodol, že osobu, ktorá bola oficiálne vyhlásená za zvolenú do Parlamentu, zatiaľ čo je umiestnená vo vyšetrovacej väzbe v rámci konania pre závažné trestné činy, ale ktorej nebolo povolené splniť určité požiadavky upravené vnútroštátnym právom v nadväznosti na toto vyhlásenie o zvolení a nebolo jej ani umožnené dostaviť sa do Parlamentu s cieľom zúčastniť sa jeho prvého zasadnutia, treba považovať za osobu, ktorá požíva imunitu na základe článku 9 druhého odseku protokolu o výsadách a imunitách. Súdny dvor spresnil, že z tejto imunity vyplýva zrušenie väzby s cieľom umožniť dotknutej osobe dostaviť sa do Parlamentu a splniť tam formálne podmienky požadované právom Únie. Súdny dvor napokon určil, že ak je príslušný vnútroštátny súd toho názoru, že toto opatrenie treba zachovať po tom, čo dotknutá osoba začala vykonávať funkciu člena Parlamentu, musí na základe článku 9 tretieho odseku toho istého protokolu v čo najkratšom čase požiadať Parlament o zbavenie imunity.
- 28 Dňa 20. decembra 2019 europoslankyňa, pani Riba i Ginerová, v mene žalobcu zaslala predsedovi Parlamentu novú žiadosť zameranú na to, aby na základe článku 8 rokovacieho poriadku prijal naliehavé opatrenia s cieľom potvrdiť imunitu žalobcu (ďalej len „žiadost' z 20. decembra 2019“).
- 29 Rozhodnutím z 3. januára 2020 Ústredná volebná komisia vyhlásila nezvoliteľnosť žalobcu z dôvodu jeho odsúdenia na trest odňatia slobody rozsudkom zo 14. októbra 2019 uvedeným v bode 26 tohto rozsudku. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Tribunal Supremo (Najvyšší súd) a navrhol odklad jeho výkonu.
- 30 Uznesením z 9. januára 2020 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rozhodol o dôsledkoch, ktoré treba vyvodíť z rozsudku z 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), v súvislosti s trestným konaním týkajúcim sa žalobcu. Zastával názor, že nebolo potrebné zasielať Parlamentu žiadosť o zbavenie parlamentnej imunity žalobcu, pričom vychádzal najmä zo skutočnosti, že v čase, keď bol žalobca vyhlásený za zvoleného, bolo trestné konanie, ktoré sa ho týkalo, ukončené

a začala sa záverečná porada súdu. Podľa Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vzhľadom na to, že žalobca začal vykonávať funkciu europoslancu v čase, keď sa trestné konanie proti nemu už nachádzalo v súdnej fáze konania, nemohol sa odvolávať na imunitu, aby zabránil pokračovaniu v tomto konaní. Vo výroku svojho uznesenia Tribunal Supremo najmä konštatoval, že nie je dôvod na povolenie presunu žalobcu do sídla Parlamentu, na jeho oslobodenie, na vyhlásenie rozsudku zo 14. októbra 2019 za neplatný a na zaslanie žiadosti o zbavenie imunity Parlamentu. Rovnako rozhodol o oznámení svojho uznesenia Ústrednej volebnej komisii a Parlamentu. V ten istý deň tento súd rozhodol preskúmať návrh na odklad výkonu rozhodnutia Ústrednej volebnej komisie z 3. januára 2020 v riadnom konaní a zamietol žiadosti na mimoriadne naliehavé opatrenia, ktoré predložil žalobca.

- 31 V dňoch 10. a 13. januára 2020 europoslankyňa, pani Riba i Ginerová, doplnila žiadosť z 20. decembra 2019 predloženú v mene pána Junqueras i Viesa, pričom predsedu Parlamentu požiadala predovšetkým o to, aby odmietol vyhlásiť mandát žalobcu za uvoľnený, a predložila doplňujúce dokumenty.
- 32 Vyhlásením z 13. januára 2020 predseda Parlamentu na plenárnom zasadnutí oznámil, že táto inštitúcia berie na vedomie po prvé v nadväznosti na rozsudok z 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), zvolenie žalobcu do Parlamentu s účinnosťou od 2. júla 2019 a po druhé v nadväznosti na rozhodnutie Ústrednej volebnej komisie z 3. januára 2020 a uznesenie Tribunal Supremo (Najvyšší súd) z 9. januára 2020 uvoľnenie jeho mandátu od 3. januára 2020.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

- 33 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 17. januára 2020 sa pán Junqueras i Vies domáhal zrušenia jednak vyhlásenia z 13. januára 2020 a jednak zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019.
- 34 Samostatným podaním z toho istého dňa žalobca doplnil túto žalobu o návrh na nariadenie predbežného opatrenia na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ, ktorým sa domáhal odkladu výkonu vyhlásenia z 13. januára 2020 a zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019, aby sa predsedovi Parlamentu uložila povinnosť prijať všetky nevyhnutné opatrenia na ochranu a zabezpečenie účinnosti jeho výsad a imunit, ako aj na ochranu jeho základných práv plne uplatňovať svoju funkciu člena Parlamentu, a napokon, aby sa Španielskemu kráľovstvu uložila povinnosť prepustiť ho ihneď na slobodu, aby mohol vykonávať svoje funkcie člena Parlamentu.
- 35 Uznesením z 3. marca 2020 Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20 R, neuvverejnené, EU:T:2020:78), podpredseda Všeobecného súdu zamietol tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, že podmienka týkajúca sa *fumus boni iuris* nebola splnená.
- 36 Uznesením z 8. októbra 2020, Junqueras i Vies/Parlament [C-201/20 P(R), neuvverejnené, EU:C:2020:818], podpredsedníčka Súdneho dvora zamietla odvolanie podané žalobcom proti tomuto uzneseniu z 3. marca 2020.

- 37 Dňa 15. decembra 2020 Všeobecný súd prijal napadnuté uznesenie, ktorým vyhovel námietkam neprípustnosti vzneseným Parlamentom na obranu, zamietol návrhy pána Junqueras i Viesa na zrušenie vyhlásenia z 13. januára 2020 a na zamietnutie žiadosti z 20. decembra 2019 ako smerujúce proti aktom, ktoré nemôžu byť predmetom žaloby o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ.
- 38 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o návrhy na zrušenie vyhlásenia z 13. januára 2020, Všeobecný súd rozhodol, že boli namierené proti čisto informatívnemu aktu bez právneho účinku na situáciu pána Junqueras i Viesa, pretože v súlade s článkom 13 ods. 3 aktu o voľbách len berie na vedomie zánik mandátu dotknutej osoby, ku ktorému došlo výlučne na základe vnútroštátneho práva, v nadväznosti na jej odsúdenie v trestnom konaní.
- 39 Pokiaľ ide o návrhy na zrušenie zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019, Všeobecný súd rozhodol, že v prípade neexistencie výslovného rozhodnutia o zamietnutí smerujú proti neexistujúcemu aktu. Subsidiárne a v každom prípade Všeobecný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že možnosť prijať naliehavú iniciatívu s cieľom potvrdiť imunitu europoslancu, ktorú poskytuje článok 8 rokovacieho poriadku, patrí do diskrečnej právomoci predsedu Parlamentu, ktorá vylučuje právo požadovať od neho, aby takúto iniciatívu prijal, zamietnutie takej žiadosti nemožno považovať za napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ.

Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

- 40 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 9. júna 2021 bol povolený vstup Španielskeho kráľovstva do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Parlamentu.
- 41 Uznesením z 28. septembra 2021 predseda Súdneho dvora zamietol návrh na vstup do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov pána Junqueras i Viesa, ktorý podali páni Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres.
- 42 Svojím odvolaním pán Junqueras i Vies navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenie,
  - vyhlásil žalobu podanú na Všeobecný súd za prípustnú,
  - vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o žalobných dôvodoch, o ktorých ešte nerozhodol, a
  - uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania o námietke neprípustnosti vznesenej vo veci T-24/20 a trovy odvolacieho konania.
- 43 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie v celom rozsahu ako nedôvodné a
  - uložil odvolateľovi povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

O odvolaní

- 44 Na podporu svojho odvolania pán Junqueras i Vies uvádza štyri odvolacie dôvody. Svojím prvým až tretím odvolacím dôvodom spochybňuje dôvody, na základe ktorých Všeobecný súd rozhodol, že jeho návrhy, ktorými sa domáhal zrušenia vyhlásenia z 13. januára 2020 sú neprípustné. Svojím štvrtým odvolacím dôvodom spochybňuje dôvody, na základe ktorých Všeobecný súd rozhodol, že jeho návrhy, ktorými sa domáhal zrušenia zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019, sú neprípustné.

O prípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 45 Parlament v prvom rade tvrdí, že prvý, tretí a štvrtý odvolací dôvod sú neprípustné z dôvodu, že nezodpovedajú požiadavkám stanoveným článkom 256 ods. 1 prvým pododsekom ZFEÚ, článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článkom 168 ods. 1 písm. d) a článkom 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, keďže v nich nie sú dostatočne presne označené body odôvodnenia napadnutého uznesenia a právne argumenty na podporu jeho návrhu. Parlament tvrdí, že prvý odvolací dôvod je neprípustný aj v rozsahu, v akom smeruje nie k spochybneniu výkladu článku 13 ods. 3 aktu o voľbách, ktorý podal Všeobecný súd, ale k spochybneniu jeho výkladu rozhodnutia Ústrednej volebnej komisie z 3. januára 2020, ktoré spadá pod posúdenie skutkového stavu alebo výklad vnútroštátneho práva a nepodlieha preskúmaniu Súdny dvorom v rámci odvolania.
- 46 Odvolateľ spochybňuje túto argumentáciu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 47 Hoci je pravda, že písomné vyjadrenia pána Junqueras i Viesa na podporu prvého, tretieho a štvrtého žalobného dôvodu sa niekedy zdajú byť zmätočné, treba poznamenať, že odvolanie uvádza body odôvodnenia napadnutého uznesenia a dostatočne presne uvádza právne argumenty, ktorými chce odvolateľ tieto body spochybniť, aby Súdny dvor mohol rozhodnúť.
- 48 Okrem toho, pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, treba konštatovať, že odvolateľ sa svojou argumentáciou nesnaží spochybniť posúdenie skutkových okolností alebo výklad vnútroštátneho práva, ale výklad aktu o voľbách, ktorý podal Všeobecný súd.
- 49 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, prvý, tretí a štvrtý odvolací dôvod sú prípustné.

O prvom až treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 50 Prvý až tretí odvolací dôvod, ktoré treba preskúmať spoločne, sú, ako je uvedené v bode 44 tohto rozsudku, namierené proti odôvodneniu napadnutého uznesenia, v ktorom Všeobecný súd rozhodol, že návrhy pána Junqueras i Viesa, ktorými sa domáha zrušenia vyhlásenia z 13. januára 2020, sú neprípustné.
- 51 Konkrétne vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľ vytýka Všeobecnému súdu, že rozhodol, že jeho situácia sa má analyzovať ako nezlučiteľnosť alebo odňatie mandátu v zmysle článku 7 ods. 3 a článku 13 ods. 3 aktu o voľbách, hoci sa mala analyzovať ako nezlučiteľnosť, ku ktorej došlo *ex post*, a nespadá pod žiadne z týchto ustanovení. Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia vzhľadom na článok 4 ods. 7 rokovacieho poriadku, ktorý stanovuje prípady, v ktorých Parlament môže odmietnuť konštatovať uvoľnenie mandátu jedného zo svojich členov. Napokon vo svojom treťom odvolacom dôvode pán Junqueras i Vies tvrdí, že na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd, ani z článkov 8 a 12 aktu o voľbách, ani z článku 3 ods. 3 rokovacieho poriadku nevyplýva, že by Parlament nemohol spochybníť rozhodnutie členského štátu, akým je rozhodnutie v prejednávanej veci.
- 52 Parlament a Španielske kráľovstvo sa domnievajú, že tieto odvolacie dôvody treba zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 53 Treba uviesť, že podľa článku 7 ods. 1 a 2 aktu o voľbách je postavenie člena Parlamentu nezlučiteľné s výkonom funkcií vymenovaných v tomto ustanovení. Článok 7 ods. 3 tohto aktu umožňuje členským štátom stanoviť ďalšie nezlučiteľnosti rozšírením nezlučiteľností uplatniteľných na vnútroštátnej úrovni.
- 54 Článok 13 aktu o voľbách upravuje prípady, v ktorých sa mandát člena Parlamentu uvoľní z dôvodu odstúpenia, úmrtia alebo odňatia mandátu jeho držiteľa. Podľa odseku 3 toho istého článku, ak je odňatie mandátu výslovne stanovené právnymi predpismi členského štátu, mandát podľa týchto právnych predpisov zanikne a Parlament o tom informuje vnútroštátne orgány.
- 55 Článok 4 ods. 4 druhý pododsek rokovacieho poriadku spresňuje, že ak príslušné orgány členských štátov oznámia Parlamentu zánik mandátu europoslancu buď v dôsledku dodatočnej nezlučiteľnosti podľa článku 7 ods. 3 aktu o voľbách, alebo v dôsledku odňatia jeho mandátu na základe článku 13 ods. 3 aktu o voľbách, predseda Parlamentu informuje Parlament o skutočnosti, že mandát dotknutej osoby zanikol v deň, ktorý uviedli vnútroštátne orgány.
- 56 Pokiaľ ide v prvom rade o právny základ vyhlásenia z 13. januára 2020, z bodov 57 až 67 napadnutého uznesenia vyplýva, že Všeobecný súd rozhodol, že mandát europoslancu, pána Junqueras i Viesa, sa skončil z dôvodu odňatia jeho mandátu, ktorý vyplýva z uplatnenia vnútroštátneho práva, za predpokladu stanoveného v článku 13 ods. 3 aktu o voľbách. Hoci Všeobecný súd v bodoch 57 a 58 tohto uznesenia odkázal aj na článok 7 ods. 3 aktu o voľbách, je to len preto, že článok 4 ods. 4 druhý pododsek rokovacieho poriadku spája so vznikom dodatočnej nezlučiteľnosti podľa tohto ustanovenia rovnaké dôsledky ako s odňatím mandátu podľa článku 13 ods. 3 toho istého aktu.

- 57 Všeobecný súd sa tým, na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, nedopustil nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o právny základ vyhlásenia z 13. januára 2020. Bez ohľadu na terminológiu použitú vnútroštátnym právom totiž uplynutie mandátu europoslanca, na základe tohto práva, z dôvodu odsúdenia v trestnom konaní skutočne predstavuje prípad odňatia mandátu v zmysle článku 13 ods. 3 aktu o voľbách (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o akt o voľbách v pôvodnom znení, rozsudok zo 7. júla 2005, *Le Pen/Parlament*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, bod 49), a nie nezlučiteľnosť v zmysle článku 7 tohto aktu, keďže nevyplýva z nedodržania zákazu kumulácie určitých funkcií.
- 58 Za týchto podmienok nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že porušil právo odvolateľa na účinnú súdnu ochranu alebo jeho právo na účinný prostriedok nápravy a že ho svojvoľne zbavil jeho mandátu tým, že rozhodol, že vyhlásenie z 13. januára 2020 bolo založené na článku 13 ods. 3 aktu o voľbách.
- 59 Pokiaľ ide ďalej o mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Parlament, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré treba vyvodiť z odňatia mandátu, ktoré má svoj pôvod vo vnútroštátnom práve, treba najskôr pripomenúť, že v súlade s článkom 5 ods. 1 a 2 a článkom 13 ods. 2 ZEÚ Parlament koná v medziach právomocí, ktoré sú mu zverené Zmluvami.
- 60 Treba tiež spresniť, že v prípade neprijatia jednotného volebného postupu sa postup týkajúci sa volieb členov Parlamentu v každom členskom štáte naďalej riadi vnútroštátnymi ustanoveniami, s výhradou ustanovení aktu o voľbách v súlade s článkom 8 tohto aktu.
- 61 Zo samotného znenia článku 13 ods. 3 aktu o voľbách a článku 4 ods. 4 druhého pododseku rokovacieho poriadku vyplýva, že ak uvoľnenie mandátu člena Parlamentu vyplýva z odňatia jeho mandátu výslovne stanoveného vnútroštátnym právom, mandát skončí len na základe tohto práva, pričom Parlament je len informovaný vnútroštátnymi orgánmi o tom, že dotknutá osoba stratila postavenie europoslanca.
- 62 V prejednávanej veci z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 12 ods. 2 aktu o voľbách v pôvodnom znení, ktorá je však uplatniteľná na článok 13 ods. 3 aktu o voľbách v znení uplatniteľnom na spor, vyplýva, že Parlament nedisponuje žiadnou mierou voľnej úvahy pri vyhlásení uvoľnenia mandátu, ktoré vyplýva z vnútroštátneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. apríla 2009, *Taliansko a Donnici/Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, bod 56), pričom jeho úlohou je len zobrať na vedomie uvoľnenie mandátu už konštatované vnútroštátnymi orgánmi (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2005, *Le Pen/Parlament*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, bod 50).
- 63 Príslušným vnútroštátnym súdom, prípadne po podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor na základe článku 267 ZFEÚ, alebo Súdnemu dvoru, na ktorý bola podaná žaloba o nesplnenie povinnosti na základe článku 258 ZFEÚ, totiž prináleží, aby preskúmali súlad konania upraveného vnútroštátnym právom, ktoré vedie k odňatiu mandátu člena Parlamentu, s právom Únie [pozri v tomto zmysle uznesenie podpredsedníčky Súdneho dvora z 8. októbra 2020, *Junqueras i Vies/Parlament*, C-201/20 P(R), neuvyverejnené, EU:C:2020:818, bod 66].
- 64 Skutočnosť, že na rozdiel od aktu o voľbách v pôvodnom znení článok 13 ods. 3 aktu o voľbách v znení uplatniteľnom na spor už nepoužíva výrazy „vzatie na vedomie“, nemôže spochybniť predchádzajúcu analýzu, keďže zo samotného znenia tohto ustanovenia, ako aj zo znenia

článku 4 ods. 4 druhého pododseku rokovacieho poriadku vyplýva, že v prípade odňatia mandátu výslovne stanoveného vnútroštátnym právom je Parlament len informovaný vnútroštátnymi orgánmi o zániku mandátu podľa vnútroštátneho práva.

- 65 Parlament má naopak aktívnejšiu úlohu, ak zánik mandátu vyplýva z odstúpenia alebo úmrtia jedného z jeho členov, pričom v týchto prípadoch prináleží podľa článku 13 ods. 4 aktu o voľbách samotnej tejto inštitúcii, aby konštatovala uvoľnenie mandátu a informovala o tom vnútroštátne orgány (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2005, *Le Pen/Parlament*, C-208/03 P, EU:C:2005:429 bod 50).
- 66 V tomto kontexte možnosť Parlamentu odmietnuť konštatovať uvoľnenie mandátu jedného z jeho poslancov v prípade vecnej nepresnosti alebo neplatnosti súhlasu, ako je stanovená v článku 4 ods. 7 rokovacieho poriadku, sa nemôže v žiadnom prípade uplatniť v prípadoch, keď Parlament nemá právomoc takéto uvoľnenie vôbec konštatovať. Ako však bolo uvedené v bode 62 tohto rozsudku, Parlament nedisponuje takou právomocou, ak uvoľnenie mandátu vyplýva z odňatia mandátu, na ktorý sa vzťahuje článok 13 ods. 3 aktu o voľbách.
- 67 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rokovací poriadok je vnútorným organizačným aktom, ktorý nemôže bez toho, aby došlo k porušeniu hierarchie právnych noriem, zveriť Parlamentu právomoci, ktoré mu nie sú priznané normatívnym aktom, v prejednávanej veci aktom o voľbách (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. apríla 2009, *Taliansko a Donnici/Parlament*, C-393/07 a C-9/08, EU:C:2009:275, body 47 a 48).
- 68 Vzhľadom na už vyššie uvedené Všeobecný súd v každom prípade bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, rozhodol, že táto inštitúcia nemôže využiť možnosť stanovenú v článku 4 ods. 7 rokovacieho poriadku, aby odmietla konštatovať uvoľnenie mandátu pána Junqueras Viesa.
- 69 Túto analýzu, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 60 napadnutého uznesenia, podporuje znenie článkov 8 a 12 aktu o voľbách, ako aj článku 3 ods. 3 rokovacieho poriadku, ktoré stanovujú, že volebný postup sa naďalej spravuje vnútroštátnym právom, a spresňujú, že Parlament má len právomoc rozhodovať v sporoch týkajúcich sa uplatňovania aktu o voľbách, s výnimkou tých, ktoré sa týkajú uplatňovania vnútroštátnych ustanovení.
- 70 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že výraz „volebný postup“ uvedený v článku 8 ods. 1 aktu o voľbách sa vzťahuje nielen na pravidlá hlasovania a pridelovania mandátov, ale na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, aj na pravidlá zvoliteľnosti členov Parlamentu. Z toho vyplýva, že nezvoliteľnosť, ktorá viedla k odňatiu mandátu pána Junqueras i Viesa podľa španielskeho zákona o voľbách, spadá, ako rozhodol Všeobecný súd, pod „volebný postup“ upravený vnútroštátnym právom v zmysle článku 8 ods. 1 aktu o voľbách, ktorého dodržiavanie neprináleží Parlamentu kontrolovať.
- 71 Napokon námietka nezákonnosti vznesená subsidiárne odvolateľom proti článku 13 ods. 3 aktu o voľbách a článku 4 ods. 7 rokovacieho poriadku musí byť zamietnutá ako neprípustná, pretože bola uplatnená po prvýkrát v rámci odvolania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2020, *Marine Harvest/Komisia*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, body 124 až 126).
- 72 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vzhľadom na to, že vyhlásenie z 13. januára 2020 je čisto informatívnej povahy, a teda nemá záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť záujmy odvolateľa tým, že by podstatným spôsobom zmenili jeho právne postavenie, Všeobecný súd sa

nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že návrhy pána Junqueras i Viesa, ktorými sa domáhal zrušenia tohto vyhlásenia, smerovali proti aktu, ktorý nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ.

73 Z toho vyplýva, že prvý až tretí odvolací dôvod musia byť zamietnuté.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

74 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode pán Junqueras i Vies spochybňuje dôvody, na základe ktorých Všeobecný súd zamietol ako neprípustné jeho návrhy, ktorými sa domáhal zrušenia zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019. Vytýka Všeobecnému súdu, že sa v napadnutom uznesení dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že iniciatíva predsedu Parlamentu prijatá na základe článku 8 rokovacieho poriadku nebola záväzná pre príslušné orgány členských štátov a nemala nijaký vplyv na právne postavenie dotknutého europoslancu.

75 Parlament a Španielske kráľovstvo tvrdia, že tento odvolací dôvod treba zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

76 Z bodov 103 až 106 napadnutého uznesenia vyplýva, že na to, aby Všeobecný súd odmietol ako neprípustné návrhy smerujúce k zrušeniu zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019, vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že vzhľadom na absenciu výslovnej odpovede predsedu Parlamentu na túto žiadosť a vzhľadom na absenciu konkrétnych ustanovení alebo okolností, ktoré by umožnili charakterizovať vznik konkludentného rozhodnutia o zamietnutí, tieto návrhy smerovali proti neexistujúcemu aktu. Všeobecný súd len okrajovo v bodoch 107 až 137 napadnutého uznesenia uviedol, že aj keby z vyhlásenia z 13. januára 2020 vyplývala existencia implicitného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti z 20. decembra 2019, návrhy odvolateľa, ktorými sa domáhal zrušenia tohto rozhodnutia, by sa mali v každom prípade tiež zamietnuť ako neprípustné, keďže smerovali proti aktu, ktorý nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť. Podľa Všeobecného súdu na rozdiel od odpovede na žiadosť o ochranu výsad a imunit podanú na základe článku 9 rokovacieho poriadku, prijatie iniciatívy s cieľom potvrdiť výsady a imunity europoslancu na základe článku 8 ods. 1 rokovacieho poriadku, je vecou, o ktorej rozhoduje predseda Parlamentu podľa vlastného uváženia, a preto nemá záväzný účinok pre príslušné vnútroštátne orgány ani žiadny právny účinok na situáciu dotknutého poslancu.

77 Pokiaľ ide o hlavné dôvody uvedené Všeobecným súdom, odvolateľ len odkazuje na chronológiu udalostí predchádzajúcich žiadosti z 20. decembra 2019 bez toho, aby vysvetlil, akým spôsobom má táto chronológia viesť k záveru, že nečinnosť predsedu Parlamentu v prípade tejto žiadosti viedla k implicitnému rozhodnutiu o zamietnutí. Takúto argumentáciu treba za týchto podmienok považovať za neprípustnú. Neumožňuje spochybniť záver Všeobecného súdu, podľa ktorého žaloba podaná odvolateľom smerujúca k zrušeniu zamietnutia žiadosti z 20. decembra 2019 smerovala proti neexistujúcemu aktu.

78 Za týchto podmienok treba argumentáciu, ktorú v zostávajúcej časti uviedol pán Junqueras i Vies na podporu štvrtého odvolacieho dôvodu, ktorý smeruje proti odôvodneniu, ktoré Všeobecný súd uplatnil na doplnenie v bodoch 107 až 137 napadnutého uznesenia, zamietnuť ako neúčinnú.

79 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod musí byť zamietnutý a odvolanie je potrebné zamietnuť.

O trovách

- 80 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 81 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 82 Keďže Parlament navrhol zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Parlamentom.
- 83 Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, znášajú členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, svoje vlastné trovy konania. V dôsledku toho Španielske kráľovstvo ako vedľajší účastník konania v rámci tohto odvolania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Pán Oriol Junqueras i Vies znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu.

3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy